

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १०५४-४

Title केवलोपनिषद्दीपिका

Author श्रीशंकराचार्यः

Extent १२ Age

Subject उपनिषद्, सम्पूर्णम्

नं० १०५४-घ

केवल्योपनिषत् (उपनिषत्)

दीपिकाव्यखिलसहिता

पत्राणि १२ (सम्पूर्णम्)

नं० १०५४-घ

१२

The image shows the front cover of an old, weathered book. The cover is made of a light brown, textured material, possibly paper or cloth, which is heavily discolored and stained. Numerous dark, irregular spots, likely foxing or dirt, are scattered across the entire surface. In the top left corner, there is some faint, handwritten text in dark ink, which appears to be "2 Bo" followed by a checkmark or similar symbol. The overall appearance is one of significant age and wear.

कै. ३. श्रीगणेशायनमः॥ ओं अथ कैवल्योपनिषद्दीपिका॥ अतश्चो
पायांतरमाह श्रद्धेत्यादि श्रद्धा आस्तिका बुद्धिः भजनं भक्तिः त
देकतात्पर्यबुद्धिः ध्यानं विजातीयप्रत्ययभूतसजातीयप्रत्य
यप्रवाहः॥ एतेषां योगः संबंधः॥ एतत्कारणमिति यावत्॥ तस्मा
दवैहिजानीहि॥ इदानीं यथा श्रद्धा भक्ति ध्यान योगो ब्रह्मविद्यायां
अथाभ्युत्थाय नो भगवंतं परमेश्वरं परिसमेत्योवाच॥ अ
धीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां नि
गूढां॥ यया चिरात् सर्वपापं विपोष्य परात्परं पुरुषं याति विधि
कारणं॥ तद्वत्संन्यो सोपीत्याह॥ न कर्मणान्न श्रोतेन स्मार्तेन वा प्र
जया पुत्रादिना॥ धनेन दैवेन मानुषेण वा वित्तेनेति पूर्वमनुषजते
अमृतत्वमिति वक्ष्यमाणो नुषंगः॥ कर्मप्रज्ञा धनपदेष्ववगंतव्यः

त्यागेन निखिल भ्रौतस्मार्तकर्मपरित्यागेन पारमहंस्याभ्रमरूपेणे
केन महात्मानः संप्रदायविदः अमृतत्वमविद्यादिमरणभावराहि
त्यमानभुः आनशिरेप्राप्ताः साक्षादुक्तुमशक्यंतदर्थस्य च ब्रह्म
लोवाञ्जनसातीतत्वात् एवं कृतसत्यासाः परेण परस्मात्कंसुरं
तस्मै सहोवाच पितामहभ्यश्चाभक्तिध्यानयोगादवैहि न
कर्मणानप्रजयाधनेन त्यागेनैकेन अमृतत्वमानभुः परे
एनाकं निहितं गुहायां विभ्राजते पद्यतयो विश्रंति वेदांत
तद्विरोधिदुःखं अकं नयस्मिन्सनाकः तं स्वर्गस्योपरीत्यर्थः अ
थवा परेण परं नाकमानंदात्मानं निहितं प्रक्षिप्तं धात्रा गुहायां बु
धो विभ्राजते विशेषेण स्वयं प्रकाशत्वेन दीप्यते यत्प्रसिद्धं विभ्र
यापि स्वरूपं यतयः कृतसंन्यासाः प्रयत्नयंतो ब्रह्मसाक्षात्कार

कै.उ. संपन्नाविश्रंति इदं वयं स्मेति साक्षात्कारेण तदेव भवन्तीत्यर्थः
यतीनां विशेषणं स्यात् वेदांताः प्रसिद्धास्तेभ्यो जातं विशिष्टं
अहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं तस्मिन्नेव स निश्चितोर्थः प्रयोजनं ये
षां ते यद्वा स निश्चितो यमि स्थ मेवेति सम्यगवधारितोर्थो ब्रह्म
लक्षणो विषयो ये स्ते वेदांतविज्ञानस निश्चितार्थाः संन्यास
विज्ञानस निश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः।
योगात् सम्यग्ज्ञानं तद्विषादिवल्लोकद्वयभोगस्य त्यागः संन्यासः
तस्य योगोऽहं संन्यासोऽस्मीति बोधस्तस्मात्तयतय इति आख्या
तं पुनरादातं विशेषतः कथनार्थं शुद्धं रागादिकषायरहितं स
त्त्वमंतःकरणं येषां ते शुद्धसत्त्वाः एवं भूता अपि कुतश्चित्प्रति
बंधादस्मिन् शरीरेऽस्य न साक्षात्कारत्वाच्चेत्तदा ते युक्ता यतयो

ब्रह्मलोकेषु ब्रह्मणः कार्यस्यैक एव लोकोनेक भूमिका प्रसा
दवदध उपर्यादिभागेनावस्थिता वहव एतेनाभिधीयन्ते ते ब्र
ह्मलोकेषु परस्य कार्यस्य ब्रह्मणो तत्कालो विनाशकालो द्विप
सर्धा बसानः परांतकालस्तस्मिन् परांतकाले परादुष्कृष्टादमृ
तादमरणधर्म्मिणो व्याकृतात्परिमुच्यन्ति सर्वतो विमुक्ता भवेति
ते ब्रह्मलोकेषु परांतकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे वि
विक्रदे शोचसुखासनस्थः भुविः समग्रीवाशिरः शरीरः ॥
सर्वे निखिलाः इदानीं ब्रह्मज्ञानावाप्त्यर्थमुपासनं कर्तुमुपवेश
नार्थं देवाविशेषादिकमाह यिविक्रदे शोएकांतप्रदेशे च शब्दा
दायालकादावपि सखमनुद्देशकरं दर्भाग्रासनं तस्मिन् तिष्ठ
तीति सुखासनः भुविर्वहिरंतश्चाशौचवान्समानि ग्रीवाच

कै. ३.

३

शिरश्च शरीरं च यस्य ऋजुकायः पद्मकस्वस्तिकाद्यासनस्थः
इत्यर्थः अत्यधिको ब्रह्मचर्यो दिग्गहस्थवानप्रस्थकुटीचरव
हृदकेष्वाश्रमः पारमहंसलक्षणो त्यागश्रमस्थः निखिलानि स
मनस्कानि ज्ञानकमेन्द्रियाणि निरुध्य स्वप्नप्रचारेभ्यो निरु
ध्य भक्त्या देववद्देवाधिक्याद्वा स्वगुरुं स्वस्य तत्त्वमसीत्यर्थस्या
अत्याश्रमस्थः सकलैन्द्रियाणि निरुध्य भक्त्या स्वगुरुं प्रण
म्य हृत्पुंडरीकं विरजं विशुद्धं विचिंत्य मध्ये विशदं विशोकं
वबोधकं प्रणम्य प्रकर्षेण न त्याजनंतरं हृदयकमलपंचच्छि
द्रादिविशेषणं विरजं विरजस्कं अपगतरागद्वेषादिकं विशुद्धं
विगतसमस्तदुःखादिदोषं विचिंत्य विशेषेण ध्यात्वा हृदयपुं
डरीकस्यांतर्विषदं निर्मलं शुद्धस्फटिकसंकाशमित्यर्थः विशेषं

३.

विगतदुःखमानंदपूर्णहृदयं स्मेराननं चेत्पर्यः वस्तुतस्तु अ
चित्त्वं वाङ्मनसातीतत्वेन प्रत्ययसंतत्यविषयं वाङ्मनसाती
तत्वे हेतुः अव्यक्तं शब्दाद्यशेषविशेषभ्रूयत्वादस्यष्टमव्यक्त
मसत्त्वं परिच्छेदं च वारयति अनंतरूपं न विद्यते तदियत्तारूपाणां
शरीराणां यस्य सोऽनंतरूपं देशकालवस्तुच्छेदभ्रूयं वा शिवं
अचिंत्यमव्यक्तमनंतरूपं शिवं प्रशांतममृतं ब्रह्म योनिं ॥
गलरूपं प्रशांतमविद्यादोषरहितं अमृतं कालत्रया संस्पृष्टं अ
मृतबद्धातिरतिशयानंदरूपत्वेन ब्रह्म ब्रह्म सर्वस्मादन्यादधिष्ठं
योनिं जगज्जन्मादिकारणं तथैतद्विशेषणजातं तद्ब्रह्म स्वरूप
मपि आदिमध्यांतविहीनमेकं विभुं चिदानंदमरूपमद्भुतं उत्प
त्तिपरिच्छेदविनाशवर्जितं तत्र हेतुः एकं द्वितीयवस्तुमात्ररहितं

कै.टी.

४

५

विभुंसमर्थं व्यापितं वाचिदानं दं स्वयं प्रकाशमाननिरतिशया
नंदस्वरूपं अरूपं चिदानंदमतिरिक्तरूपरहितं ततो द्रुतमाश्व
र्यं करं उमा सहायं उमा ब्रह्मविद्याभवानी सहायः कमादिप्र
दश्वरक्षकं अर्थनारी शरीरत्वेन वामां कस्थितान् पमरूपयुव
तिरूपत्वेन वायस्य सतं परमेश्वरमुत्कृष्टं ब्रह्मादिनियंतारं प्रभुं
तमादिमध्यांतविहीनमेकं विभुं चिदानंदमरूपमद्रुतं ॥
उमा सहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकंठं प्रशांतं ध्या
त्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समैसाक्षिंतमसः परस्तात् ॥
समर्थं त्रीणि सोमसूर्योग्न्यात्मकानि त्रिलोचनानि यस्य तं नील
कंठं कृष्णं कंठं प्रशांतं प्रसन्नवदने द्विषंध्यात्वा सजातीयप्रवा
हेण साक्षात्कृत्य मुनिर्मननश्रीलोगच्छति प्राप्नोति भूतयोनिमा

स्त

४

काशादिमहाभूतकारणं तर्हि किं कारणं लोपाधिकमित्याशं
 कतेत्याह सभस्य साक्षिणं सर्वबुद्धिप्रचारद्रष्टारं साक्षित्वम
 पिनकेवलस्येत्यत आह तमस आवरणविक्षेपशक्तिरूपाया
 अविद्यायाः परस्तात्परतः अविद्यासंबन्धभूतन्यमित्यर्थः उमा
 सहायोपासनतः प्राप्येति रवद्ये विद्यादशायां सर्वोत्तेत्याह ॥

स ब्रह्मा स शिवः स इंद्रः सोक्षरः परमः स्वराट् स एष वि
 ष्णुः स प्राणः स कालाग्निः स चंद्रमाः ॥ ॥

स ~~उक्तो~~ उक्तो ब्रह्मा प्रथमशरीरी कार्यकारणभूतः स
 उक्तः शिव उमा सहायः स इंद्रस्त्रिलोकीपति अक्षयो विनाशर
 हितः परम उत्कृष्टः स्वराट् अन्यानपेक्षत्वेन स्वै नैव राजते इति
 स्वराट् व्यापनशीलो विष्णुः शंखचक्रगदाधरः प्राणादिपंच
 दितिरूपः कालरूपी वैश्वानरः कालाग्निः चंद्रः शशांकः ॥ ॥

कै.टी. स एवोक्त एवं सर्वं निखिलं यत्प्रसिद्धं भूतमतीतयदपि भाव्यं भा
विचकाराद्वर्तमानमपि सनातनं चिरं नरं ज्ञात्वा हं ब्रह्मास्मीति
साक्षात्कृत्य तमुक्तमात्मानं मृत्युं अविद्यां स संस्कारं अत्येति अ
तीत्य गच्छति नान्य उक्ता द्रष्टुं ज्ञानाद्योतिरिक्तो मार्गो विमुक्तये मु
स एवं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं सनातनं ज्ञात्वा तं मृत्युमत्ये
ति नान्यः पन्था विमुक्तये ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूता
त्पथं नास्तीति शेषः यतस्त्रयाणां विश्वतैजसप्राज्ञानां विराटा
हिरण्यगर्भेश्वराणां वा स्वयं प्रकाशत्वेन लोचनं नीलं तमोऽश्वा
नं कंठे कंठवच्चिदेकदेश व्याप्तित्वेन चैतन्यस्य वर्तते यस्य स नील
कंठस्तमिति व्याख्यातं तथा विषादमविधारहितं विशोकंदुःख
संसाररहितं उमा सहायं प्रशान्तं पुनरुत्थान संस्कारवर्जितमि

ति निर्गुण परत्वेन समग्र वाक्यमवगंतव्यं निर्गुणस्याप्युप
 लब्धत्वेन हृदय प्रदेश मध्यस्थं मविरुद्धं तथा च ध्यात्वा मनन
 निदिध्यासने कृत्वेत्येतदप्युपपन्नमेव निखिलेषु स्थावरजंग
 मेषु तिष्ठतीति सर्वभूतस्थस्तमात्मानं अस्मत्प्रत्यय व्यवहार
 योग्यं सर्वभूतानि निखिलानि स्थावरजंगमानि चकार आधा
 नि चात्मनि संपश्ये ब्रह्म परमं याति नान्येन हेतुना ॥
 राधेय भाव व्यक्लमार्थः आत्मन्या नंदात्मनि अहं प्रत्यययोगे
 संपश्यन् सम्यक् संशय विपर्यय मंतरेणावलोकयन् ब्रह्म
 बृहद्देशकालवस्तु परिच्छेद भूतं परममुत्कृष्टं अनुपचरित
 मित्यर्थः याति प्राप्नोति न यातीति देहली प्रदीपन्यायेन संबध्य
 तेन याति न प्राप्नोति अन्येनोक्त बोधव्यतिरिक्तेन हेतुना कार
 नेनोत्पद्यते तदाज्ञानोत्पाद नोपायमाह ॥

कैटी. आत्मानमंतःकरणमरणिंवह्निजनकं मंत्रसंस्कृतं काष्ठं कृत्वा धो
 विधाया धरणि त्वेन चिंतयित्वेत्यर्थः प्रणवमोकारमुत्तरारणि
 मपि चकारः कृत्वेत्येतदनुवत्यर्थः ज्ञानस्य सर्वोत्तमको ह भित्तिरू
 पस्य मथनं युक्तिभिर्विंशोऽनंतस्याभ्यास आधत्तिरूपो ज्ञाननि
 र्मथनाभ्यासस्तस्मात् उत्पन्नेनाहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्काराग्नि
 आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिं ज्ञाननिर्मथना
 भ्यासात्पात्रं दहति पंडितः स एव मायापरिमोहितात्मा ।
 नापात्रमात्मनो बंधनरूपमज्ञानरजुरचितमहमादिग्रंथिं दहति
 भस्मीकरोति पंडाहं ब्रह्मास्मी बुद्धिः तामितः प्राप्तः पंडितः न न्व
 स्थासंगो दासीनस्याद्वितीयस्य कुतः संसारयात्रारूप इत्यत आ
 ह स एवोक्तो दासीनासंग एव न त्वं न्य मायाविधावरणविज्ञेय

६६

करीशक्तिस्तयापरिमोहितः स्वयंप्रकाशआनंदसत्मास्वस्वरूपो
 यः स्थूलादिभेदमिन्नंमनुष्यादिकलेवरमास्थायाहंमनुष्यइ
 त्याद्यभिमानमसमंतात्स्वीकृत्यकरोति सर्वे निखिलं व्यापाशा
 तं कुरुते स्त्रियोमनोनुकूलायुवत्योन्तपानेमनोनुकूले आदि
 शब्देन वसनाच्छादनादीन् मनोनुकूलानि स्मन्तपानादिभिर्वि
 शरीरमास्थापकरोति सर्वं स्त्रीयोन्तपानादिविचित्रं
 भोगे स एव जाग्रत्परितृप्तिमेति ॥

चित्रैर्भोगैस्त्रियेतिच्छादस एव स एव मायापरिमोहित एव न त्व
 न्यः जाग्रज्जागरणमिन्द्रियैर्वास्वविषयोपलब्धिरूपं कुर्वन् परि
 तृप्तिं सर्वतो विषयसुखज्ञातृप्तिस्तामेति गच्छति सुखं दुःखं च
 प्राप्नोतीत्यर्थः इदानीं स्वप्नसुषुप्तौ विक्षेपतदभावकथनेन सं

शरीरमोक्षयोरर्थोत्पद्यते तमाह

के.टी. स्वप्नेन्द्रियग्रामोपरमरूपायां स्वप्नावस्थायां जीवः प्राणानां धार
यिता विविधविषयावासनावासितः सुखदुःखयोः प्रसिद्धयोर्भो
क्ता सुख्यहंदुःख्यहमिहमेवं रूपं प्रत्ययवान् तत्र संसारस्य दृष्टान्ते
न चास्तवत्वं चारयति स्वमायया स्वस्य तत्तद्देहाभिमानो माया अ
ज्ञानं विपरीतज्ञानं तथा कल्पिते वासनारूपे विभ्वस्मिन्नथ रथ
स्वप्ने स जीवः सुखदुःखभोक्ता स्वमायया कल्पितविभ्वलो
के सुषुप्तकाले सकले विलीने तमोभिभूतः सुखरूपमेति ॥
योगयन्त्रादिके निखिले भुवने लोके च कल्पितविभ्वलोके स्वप्ने य
था तद्ज्ञागरे पीत्यर्थः सुषुप्तिकाले आनन्दभोगावसरे निखिले वि
लीने विशेषविज्ञाने स्वकारणलये गते एतावत्सुषुप्ते मोक्षे च सम
नयांस्तु विशेषः तमोभिभूतो ज्ञानावृत्तः सुखरूपं स्वयंप्रकाश

७

मानं आनंदं स्वस्वरूपं प्राप्त एव सुषुप्तिं गतो नान्यो जीवः प्राणाभिधा
 रकः स्वपिति स्वप्नावस्थां गच्छति सुषुप्तादथवा प्रबुद्धः प्रबोधजाग
 रणं प्राप्तो भवतीति शेषः इदानीं जीवब्रह्मणो रैक्यमाह पुरत्रये स्थ
 लसूक्ष्माक्षानारमे शरीरत्रये क्रीडति विहरति यश्च जीवः चकार
 एवकारार्थः प्रसिद्धपरमात्मैव प्राणाधारकः तत्त्वस्तु तस्मादेव जी
 पुनश्च जन्मान्तरकर्मयोगात्स एव जीवः स्वपिति प्रबुध्यः पुर
 त्रये क्रीडति यश्च जीवस्ततस्तज्ज्ञातं सकलं विचित्रं ॥ आधारमा
 वा मिन्तो न त्वन्यस्तस्मा ज्ञातमुत्पन्नं सकलं निखिलं विचित्रं वि
 विधकर्मनामरूपं विश्वस्येमाधारं रज्ज्जरिव सर्पधारो बलीवर्दम
 र्त्तितत्वादेः सकलस्य विश्वस्याधारभूतं आनंदं निरतिशयानंद
 स्वरूपं अखंडबोधं आनंदस्वरूपत्वेऽपि स्वयं प्रकाशैकस्वभावं य
 स्मिन् अखंडबोधं विनाशं याति गच्छति पुरत्रयं च व्याप्य तं द्रष्टुं दीन्यपि

इमं खंडबोधं यस्मिन् लयं
 याति पुरत्रयं च ॥

कै.टी. एतस्मात्सुरं प्रयाधिष्ठानाद्दुर्देष्टुं जायते उत्पद्यते प्राणः क्रिया शक्तिः मनोऽंतःकरणं ज्ञानशक्तिः सर्वेन्द्रियाणि च सर्वज्ञानकर्मेन्द्रियाण्यपि चराक्षरदेहादिकमपि रवं नभोवायुर्नभस्वान्नूय्योतिस्ते जोधातुरापोतीराणि पृथिवीभूमिः विभ्वस्य निरियलस्य स्थावरजंगमात्मकस्य प्राणिजातस्य धारिणी इदानीं महावाक्यार्थमा
 एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च रंवायुर्ज्योतिश्च
 रापश्च पृथ्वी विभ्वस्य धारिणी यस्य संवत्सरोऽस्य सर्वात्मा विभ्वश्च
 ह यत्प्रसिद्धं परमुक्तं ब्रह्म यद्देहाकालवस्तुपरिच्छेदजन्यं सर्वा
 त्मा सर्वप्राणिहृदि स्थितः सर्वो न त्वं विभ्वस्य सर्वस्य कार्य
 कारणं जानस्यायतनमाधारभूतं महत्स्रोतं सर्वो धारत्येनैव स
 क्ष्मादणुपरिमाणोऽस्मिन्महदप्यतिशयेनानुनित्यं विनाश

भ्रूयंतदुक्तं परं ब्रह्म सत्यमेव तद्वगंतैव न त्वन्यन्ननुत न्तो न्य
 दहं तु तस्मादन्यः मयि कर्त्तव्यादिविशेषोपलंभादित्यत आह
 त्वमेव तत्तत्त्वं कर्त्ता भोक्ता विधया वस्तुतः परं ब्रह्मैव न त्वन्यः इ
 दानीमेव ज्ञाते फलमाह जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिप्रयुक्ताः तद्भोक्तारो
 विश्वविशालादयस्त एव प्रपंचो जाग्रदादिप्रपंचः तं यत्प्रसिद्धं
 स्रक्ष्मात्स्रक्ष्मतरे नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् जाग्रत्स्वप्नसु
 षुप्तिप्रपंचं यत्प्रकाशते तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबंधैः प्र
 स्वयं प्रकाशते इति तदुक्तं स्वयंप्रकाशं ब्रह्म सत्यज्ञानादिलक्ष
 णं अहं ब्रह्मा वगंता चिदानंदा मेति अनेन प्रकारेण ज्ञात्वा सा
 क्षात्कृत्य सर्वबंधैर्निरिवलबंधैरहं ममाद्यैभ्यः सकारणैः प्र
 मुच्यते प्रकर्षेण मुक्तो भवति इदानीं सर्वस्मात्प्रपंचाद्वैल
 क्षण्यमाह त्रिषु जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषु धामसु स्थानेषु य

कै. टी. त्रसिद्धं भोग्यं स्थूलं वि ~~रा~~ शालं प्रविविक्तानंदरूपं भोक्ता वि
 श्वतैजसप्राज्ञाख्या भोगश्च स्थूलप्रविविक्तानंदभोगोऽपि च
 १ शब्दादधिदेवाधिभागोऽपि यदुक्तं त्रिधामभोगादिप्रपञ्चज्ञानं
 भवेत् स्पष्टं तेभ्यस्त्रिधामादिभ्यो विलक्षणो विपरीतलक्षणः
 वैलक्षण्यमाह साक्षीत्याध्यक्षस्य विश्वस्य द्रष्टा चिन्मात्र
 त्रिधामस्य यद्रो ज्यं भोक्ता भोगश्च यद्रूपं तेभ्यो विल
 क्षणः साक्षी चिन्मात्रो हं सदा शिवः मय्येव सकलं जातं
 शिदेकरसः अहं प्रत्ययस्य बह्वारयोग्यः सदा शिवः कैवल्य
 त्वाभित्यक्त्या एतत्प्रोमहेऽनुरः प्रपञ्चवैलक्षण्यं स्वस्थोक्तं
 ददानीं जगज्जन्मादि कारणत्वं मयि त्वस्याह मय्येव मत्तए
 व ब्रह्माभिन्नान्तर्लब्धस्मात्सकलं निखिलं भूतभौतिक प्र
 पञ्च जातं जातमुत्पन्नं मयि ब्रह्माभिन्ने निखिलं विश्वं मयि

९

४
ष्टितं प्रकर्षेण स्थितिं प्राप्तं मयि सर्वं व्याख्यातं लयं याति विनाशं
छति तत्तस्मात्सर्वजगज्जन्मस्थितिध्वंसकारणात् ब्रह्मबृहद्देश
कालवस्तुपरिच्छेदभूतं अद्वयं ज्ञातं ज्ञेयादि विभागभूतं अस्मि
भवामि अहं ब्रह्मणो वगंता जन्मस्थितिध्वंसकारणं जगदाका
रत्वेन विकारि प्राप्तं तदेतदिति दुर्वोधस्वरूपत्वेन वारयति ॥ श्री

मयि सर्वं प्रतिष्ठितं मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्य
हं अणोरणीयानमहमेव तद्वन्महानहं विश्वमिदं विचित्रं ॥

अणोरणपरिमाणत्वादणीयानतिशयेनाणरहमेव जगत्का
रणमहं प्रत्ययमवतारस्य योगो न त्वन्यस्तद्वद्वथा एतथा म
हान् सर्वस्मादत्यधिक अहं व्याख्यातं अणीयसां महतां कारा
णानां च यथा भेदस्तत्रापि स्यादित्यत आह विश्वमिदं विश्वं भू
तभौतिकप्रपञ्चजातं अहं व्याख्यातं अस्य तत्त्वाभेदराहित्यस्वरू

कै.टी. पचादप्यनेकतास्यादित्याह विचिन्तं विविधं स्वयमनंतमे
 दनदित्यर्थः तदभिन्नस्य तवाप्याधुनिकत्वं स्यादित्यत आ
 ह पुरातनः चिरंतनः आधुनिक सर्वधारावती बहूमूर्ति
 तत्त्वाद्यभिन्ना चिरंतनी रज्जुरिव अहं व्याख्यातं पुरुषः प
 रिपूर्णा वस्तुतोहं व्याख्यातं अविधादभ्यासायां ईशानियंता
 पुरातनोहं पुरुषोहमीशो हिरण्ययोहं शिवरूपमस्मिद्धं
 अपाणिपादोहमचिंत्यशक्तिः परिणाम्य चक्षुश्च भ्रूणोऽप्यहं
 नियंतृत्वं सामर्थ्यं महं हिरण्ययोः ज्ञानप्रचुरस्तत्प्रधानो वा
 दित्यर्थः सर्वकार्यकारणत्वात् अहं व्याख्यातं शिवरूपं मंगल
 स्वरूपं ब्रह्मास्मि भवामि इदानीं सर्वकारणहीनस्य सर्वज्ञतां
 तस्याह अपाणिपादः पाणिपादहीनः अहं व्याख्यातं अचिं
 त्यशक्तिः दुर्बोधशक्तिरेवं भूतोऽपि जयनो गृहीतेत्यर्थः ॥ ॥

१०

चक्षुहीनोप्यवलोकयामि स अचक्षुः दृष्टाकर्णरहितः श्रवणं ।
 करोमि किं जानामि विविधं प्रपञ्चं जातं मय गच्छामि विविक्तरूपं
 पोबुद्ध्यादि एतद्गुरुः न चास्ति नास्त्येव वेत्ता कर्मकत्रभावे
 नावगता ममानंशत्वनो भेदरहितस्य चित्सर्वप्रकाशबोध
 स्वभावः सदा सर्वदा इदानीं सर्वत्रास्ति प्रतिपाद्यस्यात्मनः स
 अहं किं जानामि विविक्तरूपो न चास्ति वेत्ता मम चित्सदाहं
 वेदैरनेकैरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्देवविदेव चाहं न पुण्यपा
 र्थविकाराभावं दर्शयति वेदैर्ऋगादिभिरनेकैर्बहुभिरहमेव वे
 द्यो वेदांतकृतवेदांतसत्रकृद्वासरूपः वेदविदेव वेदांतकृतो ।
 विशेषणं वेदानां सांगानां सांख्यादि विद्यास्थानानां वेत्ता वेद
 वित्स एव न त्वन्यः च शब्दादनेकतपः संपन्नश्चाहं व्याख्यातं अ
 नेन विभूतिमत्सर्वेष्विदमेव प्रधानमित्युक्तं न पुण्यपापे मम

कै. टी. स्पष्टं न स्तरति शेषः नास्ति नाशो विनाशो न विद्यते ममेत्य
नुपंगः न भूमिरापो मम पृथिवी सोऽहं काममनास्तीत्यनुपंगः
॥ वह्निर्न विद्यते मम न चानिलो मेस्ति वायुरपि मम न विद्यते च
काशश्चास्य वीर्यमपि न चांबरं अंबरमाकाशः कार आकाशका
र्यो तद्व्यतिरिक्तार्थानुक्तभावार्थः एवं मुक्तेन प्रकारेण विदि
पे मम नास्ति नाशो न जन्म देहं द्रियबुद्धिरस्ति न भूमि
रापो मम वह्निरस्ति न चानिलो मेस्ति न चांबरं च ॥

आत्मा क्षाल्य परमात्मन उत्कृष्टानंदमरूपं गुहाशयं बुद्धौ
शयानं निष्कलं निर्गता प्राणबुद्धीस्तं वायुर्ज्योतिरापः पृथि
वीन्द्रियमनो न्तमन्नादीर्यतपो मंत्रकर्मलोकनामाख्याः कला
पस्यतन्निष्कलं अद्वितीयं सजातीयविजातीयद्वितीयवस्तु
भूयं भावभायवियर्जितं तदेव निरवयवंगच्छतीत्याह कै. स्पष्टं

एवं भूतपरमात्मानं प्रति यत्तु मशक्यस्याशुभ्यां तः करणस्यातः
 करणशुभ्यर्थमाह यः प्रसिद्धो मुमुक्षुरनुत्यन्तसाक्षात्कारः शत
 रुद्रियं नमस्ते रुद्रमन्यव इत्यध्यायमधीते पठति यथाशक्ति नि
 त्यं स शतरुद्रियाध्यायको अग्निभिः श्रोतस्मार्तैः पवित्रीकृतोऽ
 एवं विदित्वा परमात्मरूपं गुहाशयं निष्कलमद्वितीयं सम
 स्तसाक्षिं सदसदिहीनं प्रयाति शुद्धं परमात्मरूपं यः शतरु
 द्रियमधीते सोऽग्निपूतो भवति सुरापानात्पूतो भवति ब्रह्म
 हत्यायाः पूतो भवति सवर्णस्तेयात्पूतो भवति कृत्याकृत्या
 ग्निपूतो भवतीत्यष्टं मदिरापानान्महापातकदोषान्मुक्तो ब्रह्म
 त्याद्ब्रह्म हत्यायात्तद्रूपमहापातकदोषात् कृत्यं करणीयं बुद्धिपूर्
 वकं पापं अकृत्यं अबुद्धिपूर्वकं पापं कृत्यं चाकृत्यं च तस्मात्कृत्या
 कृत्यात्पूतो भवति तस्माच्छतरुद्रियाध्यायनादविमुक्तं विमुक्तं
 श्रीमती सर्वदा निरंतरं सकृदा कदाचिदादिव सेदिव से एकवारमित्यर्थः ॥

कै.टी. वाशब्दोधिकारसामर्थ्यात् न सारेण व्यवस्थितविकल्पार्थं अनेन
 रुद्राध्यायजपेन ज्ञानं अहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्काररूपमाप्नोति।
 संसाराण्यवनाशनं संसारसागरत्रोषणं यस्माद्रुद्राध्यायजपो
 शेषपापनिर्वहणद्वारा ब्रह्मज्ञानहेतुस्तस्मात्तत एवं विदित्वा॥
 तस्मादविमुक्तमाश्रितो भूत्वा श्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेद्
 नेन ज्ञानमाप्नोति संसाराण्यवनाशनं तस्मादेवं विदित्वेन
 कैवल्यं फलमश्नुते कैवल्यं फलमश्नुतीति इति कै० उ० स०
 उक्तेन प्रकारेण त्रिनेत्रध्यानेन रुद्राध्यायाध्ययनादिना विदित्वा
 साक्षात्कृत्य एनं परमात्मानं कैवल्यं कैवल्यस्यात्मनो भावः कैव
 ल्यं तत्फलं पुरुषाभिलाषविषयं सर्वपुरुषार्थसमाप्तिभूतमश्नु
 ते प्राप्नोति कैवल्यं फलमश्नुतेत्याख्यातं पदभ्यास उपनिषत्स
 माप्त्यर्थः इति श्रीमत्सरमहंसपरिव्राजकाचार्य्यभगवद्विरचिता
 कैवल्योपनिषद्दीपिकाविवरणं संपूर्णं शुभं भवतु